

Miljøverndepartementet.
Postboks 8013 Dep.
0030 Oslo

Losby, 1. september 2007

Uttalelse til forslag til Markalov.

Losby Bruk ANS eier og driver en skogeiendom i Østmarka, beliggende i Lørenskog og Rælingen kommuner. Skogarealet til eiendommen er ca. 40.000 da. Eiendommen har her drevet næringsmessig skogbruk i ca. 250 år. Tradisjonen og kulturarven på dette arealet er skogbruksbasert næringsvirksomhet, etter hvert kombinert med et friluftsliv.

Losby Bruk har lang erfaring i å kombinere et næringsmessig skogbruk med aktivt friluftsliv. En av hovedinnfallsporene til Østmarka er fra Losby. Formen og omfanget av friluftslivet har endret seg vesentlig de siste 10-år. Det har vært en klar økning i antallet brukere, og bruken er i stadig større grad konsentrert om veinettet, svært tilrettelagte stier og løyper, og på vannveiene i form av kanopadling. Utenfor disse traseene er bruken minimal - selv i helgene.

Skogbruket i marka er underlagt streng regulering gjennom Markaforskriften. Dette har vi lært oss å leve med, men det er av stor betydning for å kunne opprettholde vår virksomhet at ikke restriksjonene på skogbruksvirksomheten blir ytterligere skjerpet. I utgangspunktet kan vi ikke se noe konkret behov for det fremlagte lovforslag. Skogbruket er tilstrekkelig regulert gjennom Skogloven med tilhørende forskrifter. Annen aktivitet er tilstrekkelig regulert gjennom øvrig lovverk, ikke minst Plan- og bygningsloven, Friluftsloven og Lov om motorferdsel i utmark. Gjeldende lovverk legger myndigheten i større grad hos den enkelte kommune. Vi tror generelt at kommunens helhetssyn og lokalkunnskap totalt sett vil gi de beste løsninger framfor den sentralisering av beslutningsmyndigheten som følger av forslaget til ny Markalov.

I forhold til det fremlagte lovforslag har vi følgende synspunkter vi vil fremføre.

Losby Bruk ANS er tilfreds med at forslaget til ny Markalov legger til grunn at forvaltningsregimet for skogbruket ikke skal endres. Vi vil sterkt fraråde at regelverket skjerpes, eller at det offentlige forvaltningsansvaret flyttes fra skogbruksetaten.

Gjeldende reguleringsregime og naturlig hensyn til friluftslivet medfører allerede kostnader for skogbruket i forhold til en friere næringsutførelse. Dette har vi kunnet kompensere med mer aktiv næringsmessig satsing på jakt og ressurser knyttet til bygningsmassen, ikke minst hytter og gamle arbeiderboliger. Bygningsmassen på eiendommen er i seg selv kulturminner. Aktiv forvaltning av disse er nødvendig også for å skape et inntektsgrunnlag kan bekoste vedlikehold av disse perlene i landskapet. I denne sammenheng er det av avgjørende betydning at vi ikke som konsekvens av en ny Markalov, får begrensninger i muligheten til å bruke, vedlikeholde og utvikle disse bygningene. En avgjørende forutsetning for å kunne gjennomføre denne delen av vår virksomhet, er fortsatt mulighet til å bruke våre egne veier til formålet. Herunder transport av jegere og adkomst til hus og hytter som ligger innenfor markagrensen. Det vil være svært skadegjørende om den nye Markaloven på kort eller lang sikt vil medføre restriksjoner for bruk av våre egne veier til disse aktiviteter.

Vårt veinett er for øvrig stengt for allmenn biltrafikk med låste bommer, og det er aldri snakk om stor trafikk på disse veiene.

Det foreslås innført en forskriftshjemmel til å forby eller begrense bruk av motorkjøretøy på privat vei for andre enn fastboende og besøkende til disse, samt at det åpnes for å gi regulerende bestemmelser for ellers lovlig motorferdsel på veiene. Dette er det ikke dokumentert noe behov for. Slik regulering av veibruken vil ha tydelige næringsmessig konsekvenser, og klart påvirke mulighetene for lønnsom drift av en eiendom som Losby Bruk ANS. Det er klart urimelig at vi ikke selv skal kunne styre egen næringsmessig bruk av våre veier, som vi selv har tatt kostnadene med å bygge og vedlikeholde.

Forslaget til Markalov gir hjemmel til vern av skog for friluftsmål. Dette forslag åpner for svært subjektivt vern. Om et areal har naturopplevelsesverdier er svært individuelt og subjektivt, og ikke mulig å etterprøve. Innføring av vernehjemmel basert på denne form for ikke etterprøvbart subjektivt skjønn representerer en klar svekkelse av rettsikkerheten, og frarådes på det sterkeste. Arealer som enkelte måtte oppfatte til å ha vesentlige friluftslivverdier, har dette som følge av den skogbruksaktiviteten som har vært drevet der gjennom generasjoner. Et eventuelt vern mot skogbruk blir da historieløst og et brudd med den kulturtradisjon som skogbruk er i Marka.

Losby Bruk ANS har tidligere svært dårlig erfaring med fremdriften i vernesaker med hensyn til saksbehandlingstid. Vi er på denne bakgrunn lite tilfreds med at departementet foreslår ikke å ha noen tidsmessig begrensning på behandlingstid etter vedtak om midlertidig vern. Erfaringen fra barskogvern har både generelt og for egen eiendom klart vist at henvisning til Forvaltningsloven er ikke godt nok. Det er respektløst overfor grunneier å vedta midlertidig vern som kan opprettholdes i årevis uten avklaring. En naturlig tidmessig begrensning her bør være 2 år. Har ikke vernemyndigheten klart å avklare saken innen en slik periode, må det kunne stilles spørsmål ved grunnlaget for vedtaket om midlertidig vern.

Saksbehandlingsreglene for midlertidig vern angitt i § 13 er for svake. Det burde være en selvfølge at grunneier varsles umiddelbart når arbeidet med et konkret område startes. Formuleringen i lovforslaget :*"Så vidt mulig bør grunneier og rettighetshaver underrrettes..."* må gjøres mer forpliktende.

Med hilsen
Losby Bruk ANS

Erling Bergsaker
skogsjef